

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Štetopna peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravnstvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.,
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gl.,
za četrt leta 2 gl.,
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 121.

V Ljubljani v četrtek, 24. julija 1884.

Tečaj I.

Madjari v zlati Pragi.

Odkar se je monumentalna stavba českega narodnega gledališča, feniksu podobna, zopet dvignila iz razvalin, vidno znamenje českega preporoda, vekovit spomenik požrtvovalnosti in vztrajnosti českega življa, potujejo Čehi iz vseh sosednih dežel na obrežje Vltave, gledat domači umotvor, navduševati se za domačo stvar. Med drugimi avstrijskimi Slovani, zlasti med Slovenci, čuje se o pripravah, da bi i oni bili dostojno zastopani v česki stolici. Nadejamo se, da oklic dotičnega odbora ne bode ostal glas vpijočega v puščavi, da se bode na stotine slovenskih rojakov pridružilo gledališkemu vlaku, kateri nas popelje v zlato Prago, ter da se ne bodemo dali osramotiti od Madjarov, kateri so združeni z na Madjarskem živečimi Čehi v obilem številu že obiskali česko glavno mesto ter se tam pobratili s českim narodom.

Madjari v Pragi, gostoljubno sprejeti, navdušeno pozdravljeni od Čehov, — kedo bi pred malo leti le sanjal, da bi kaj jednakega sploh bilo mogoče! Med českim in madjarskim narodom bilo je od nekdaj malo prijateljstva, veliko opravičenega sovraštva. Redkokedaj bojevali so se združeno za isto stvar, večidel križali so med seboj svoje orožje na krvavih bojiščih. Sploh se ne dá tajiti, da je madjarski klin neizmerno škodoval slovanskemu plemenu, pričenši od one dobe, ko so madjarski nomadi čez karpatske prelaze prihruli v dunavsko nižavo do naših dnij. Prvi zgodovinski pojav madjarske silovitosti bilo je uničenje velikomoravske kneževine, in s porazom te nadebudne države bila je pretrgana ona vez, katera je do tedaj vezala Čeha in Poljake z njih južnimi brati. Od leta 905 počenši do dandanes, koliko nasprotja, koliko boja med obema narodoma! In Madjari bili so nevarni protivniki tudi v kabinetu: saj je nam vsem še v živem spominu, da je Hohenwart, duševni oče fundamentalnih članov, bil strmoglavljen baš — po madjarskem vplivu!

Listek.

Alfa Omega.

Spisal Silvanus.

(Konec.)

„Radostij?“ ponavljal je oča Bogdan. „Kake si misliš te radosti in prijetnosti? Ti si želiš prostosti, neomejene prostosti, telesne, in morda duševne tudi?“

„Kako mora biti prijetno, uživati prostost!“ zdihoval sem.

„Ti želiš plesov, veselje, potovanja, razkošnega življenja in morda — žene in družine. Tudi to?“ vprašal je oča Bogdan, slednje besede naglašuj, in uprl je v mé ostre svoje oči.

Jaz pa sem trepetal pred njim, kakor hudodelec pred sodnikom in nisem si upal zahtevati vsega tega.

„Si želiš časti, slave? Delaj in postal bodeš predstojnik, vsi te bodo častili, tvoje ime imenovalo se bode med dostojanstveniki, kajti mnogo bode zdala tvoja beseda in mnogo

Zaradi tega naši nemški levičarji nikdar niso po polnem nehali, dobrikati se oblastnim sosedom onstran Litave ter od njihove podpore pričakovati za novo ustanovljenje svojega strankarskega gospodarstva. Sedaj pa se je prostovoljno podala velika madjarska družba v Prago, pri svečanem banketu so se čule česke in madjarske napitnice, duh odkritega prijateljstva razodeval se je v simpatičnih izrazih, česki in madjarski listi zabeležili so z vidnim zadovoljstvom nehlinjene te pojave in, kakor se jasno razvidi iz uvodnega članka včerajšnje „N. fr. Presse“ — je tudi nemško-liberalno časopisje, katero je s prva hotelo po polnem molčati o sprejemu madjarskih gostov na českem ozemlju, vendar le prisiljeno, s kislim obrazom baviti se s pomenljivimi ovacijami.

V očigled najnovejšim poročilom, katera nam dohajajo iz zlate Prage, ne moremo si kaj, da se ne bi ozirali na današnji položaj, primerjaje ga z razmerami pred 13 leti. Tudi takrat poskušal je odlični državnik, na katerega sme ponosna biti dežela kranjska, grof Hohenwart, na avtonomistični podlagi preustrojiti našo monarhijo. A njegov trud bil je zaman, ni mogel premagati protiva madjarskega, in nemški nasprotniki njegovi našli so mogočno zaslombo tudi pri sosednji nemški državi. In dandanes? Previdno, uprav državniško postopanje državnozborske večine je omogočilo, da vnanja politika nikakor ne moti krogov Taaffejeve sisteme, in kar se tiče razmerja do Ogerske, je sestanek madjarskih gostov z elito českega naroda viden dokaz, da spravljalivost, koja se tolikrat sedaj naglašava v Avstriji, vendar ni tako prazen fantom, kakor ga slikajo in popisujejo naši nemški chauvinisti.

Znamenito je pa obnašanje naših českih bratov še v drugem oziru. Oni so dejansko dokazali, da je narodnemu politiku treba ozirati se v prvi vrsti na obstoječe razmere; le-te morajo biti merodajne, a ne mrtve besede neboloznih „programov“. Dandanes Čehi po vsem priznavajo zakonito ve-

bodeš lahko storil v prid človeštva. Si želiš prijateljev? Bodi kreposten, dobrotljiv, postrežen, vsi te bodo ljubili — in ti smeš vse ljudi ljubiti!“

„In za to mojo ljubezen — —?“

„Sebičnež! Zahtevaš povračila. Ti ne zadržuješ, da te blagoslovijo bédna srca, katerim si prinesel tolažbe, da ti hvaležne solze močijo roko? Kaj želiš več? Meniš, da ti bode svet tam zunaj ljubezen plačeval z ljubeznijo? Silno se varaš! Zlorabili bodo tvojo ljubezen. Mestu ljubezni dali ti bodo gorjé, trikratno gorjé. Obetali ti bodo večno zvestobo, neomahljivo naklonenost, za hrbtno pa bodo držali bodalo, da ti v prvem priličnem trenutji zavdado smrtno rano!“

„In prijatelji? Ti stali mi bodo neomahljivo na strani, delili z menoj radost in gorjé — in deljeno gorjé, je polovično gorje“, sem dejal.

„Prijatelji! Mlad si še in ne poznaš sveta! Kaj so prijatelji? Pijavke, katere ti sesajo kri, in ko ti izsesajo slednjo kapljico, tedaj pa te pustijo osamljenega sredi pota v hrano gladni zverjadi!“ govoril je oča Bogdan.

ljavo dualizma v naši državi ter navzlic gorkim simpatijam z ogerskimi Slovani nikakor ne nameravajo, segati v področje krone sv. Štefana. Kak razloček pač med njih sedanjim previdnim postopanjem in med teoretično lepimi, a neizpeljivimi nazori, katere je o svojem času objavil priznani voditelj českega naroda, Fran Palacky, v zanimivi razpravi: „Ideja statu rakouského“! Takrat so si bili Čehi jedini v svojem prizadevanji, Avstrijo spremeniti v federalistično državo; ali pogled po svetu in bridke skušnje so jih prepričali, da je od celega naroda sprejeti program segal predaleč in brez obotavljanja so ga predru-gčili, ravna se po danih odnosajih, a ne po teoretični šabloni. Ako si dandanes predstavljam skupni cilj, po katerem hrepené vsi rodoljubi sorodnega nam českega naroda, našli ga bomo v tem, da si nameravajo osigurati deželno avtonomijo in popolno narodno enakopravnost v okviru sedanje ustave avstrijskega cesarstva! V istini, tako ravna politično zrel narod, njegov vzgled bi morali posnemati i drugi slovanski narodi, predvsem pa hrvatski prenapeteži!

Naravno, da je prijateljsko gostoljubni sprejem madjarskih gostov kaj neprijetno dirnil Starčevičevo stranko na Hrvatskem. Dohajajo nam poročila, da so vsled tega Hrvati odpovedali svoj gledališki vlak v Prago. Z druge strani smo sicer čuli, da se je projekt razbil zaradi tega, ker se je našlo le pičlo število 50 deležencov, in tedaj ni nemogoče, da je ta izgovor o pravem času rešil dotični odbor iz neke sitne zadrege. Bodisi temu kakorkoli — baš Hrvatom bi izlet v Prago izdatno koristil. Tam bi se lahko uverili, da se narodi ne izbujajo z burnimi demonstracijami, z „živio“-klici in parlamentnimi škandali, temveč jedino le — z resnim, treznim delom!

„In ljubezen?“ vprašal sem dalje, „ženska ljubezen — ona čista ljubezen, katero opevajo pesniki, da premóre vse težave, da obstane tudi po smrti?“

„Da, ljubezen? Življenje na svetu sestoji iz varljivih podob; najlepša in tudi najgrozovitejša pa je ljubezen. Prijeten, krasen ti kaže obraz, žarne ima oči — zamaknen zreš v njo, pozabiš, kaj se godi okolo tebe, srečen si. A to so le sanje, kratke sanje. Ko se zbudiš, si sredi puščave — izginile so vse dražesti. Prazno ti je srce in vanj vseli se obup, nezadovoljnost, trpljenje. Tu notri trpi vsak sam za se, a trpi se lažje, zunaj bodo trpljenje tvoje še zasmehovali. Svet je hudoben, plemenito in dobro zaničuje. Povedati ti hočem, kaj je storil svet in njega prijetnosti, po katerih hrepeniš, iz mene.“

Oča Bogdan je prenehal. Šel je dvakrat po celici gori in doli, del si roko na čelo, kakor bi klical v spomin nekdanje dogodbé. Potem pa je pričel:

„Narodil sem se v mali vasi; roditelji moji bili so toliko premožni, da smo lahko živeli ter so lahko za me plačevali, da sem

Ljubljanska gimnazija.

(Statistična študija.)

Vodstva učiteljskih izdajajo koncem šolskih let letna poročila, v kojih se nahaja po navadi jeden ali več znanstvenih ali zabavno-poučnih spisov na čelu, ter šolska poročila. V oddelku za šolska poročila dobimo število učnih močij, pregled in obseg učne stvarine, poročilo o zbirkah učnih sredstev, njihove pospešitelje itd., slednjič statistiko učencev.

Pred menoj leži jednako letno poročilo o ljubljanski gimnaziji, prvem in najvažnejšem kranjskem učilnem zavodu, poročilo za šolsko leto 1883/84. Ker je ravno ta zavod za Kranjce tolike važnosti, ker njegov vpliv raste od leta do leta vidno, se mi je zdelo primerno, pri tej priliki spregovoriti nekoliko o njegovih razmerah na podlagi letnega poročila.

O učenem spisu, ki stoji poročilu na čelu in ki ima za predmet stvarino iz klasičnega jezikoslovja, si ne prisvajam nestrokovnjak nikake lastne sodbe ter jo prepušчам strokovnjakom. Tvarina temu spisu bodo le nekake refleksije gledé statističnih razmer tega zavoda, sosebno gledé števila in napredka učencev.

Gledé obiska moramo reči, da vladajo na njem nadnormalne, celo izjemne razmere. Na ljubljanski gimnaziji pride sedaj na vsak razred 85, na vsak oddelek nad 45 učencev. Če primerjamo te številke s splošnimi dolitavskimi in z onimi posameznih provincij, dobimo še le pravi zapopadek o nenavadnih tukajšnjih razmerah. V Avstriji sploh pride na vsak razred srednjih šol do 38 učencev; največ, po 53, v Galiciji, najmenj, po 17, v Dalmaciji; Kranjska sploh s svojimi 34 učenci je tu na devetem od 14 mest.

V Avstriji sploh pride na jedno srednjo šolo po 250 učencev, na Kranjskem blizu 200, v Galiciji celo do 340, v Dalmaciji še ne prav 100. Ljubljanska gimnazija je jela posebno v zadnjem času nenavadno hitro rasti ter pripada uže sedaj v tem oziru prvim srednjim zavodom v Dolitaviji. Gledé števila se dá razdeliti z ozirom na dōbo zadnjih 18 let v tri podobe: v dōbo padanja od l. 1867 do 1873, v dōbo ravnotežja od l. 1873 do 1878 in v dōbo naglega rasteja od 1878 do 1884.

V prvi dōbi je padlo število učencev iz 600 na 400, namreč 615, 589, 557, 526, 474, 439 in 386. Od tu naprej se je držalo skozi pet let med 400 in 500. Od leta 1878 naprej je pa jelo neprimerno rasti; leta 1878 je bilo še 431 učencev, leta 1879 uže 509, potem 577, 595, 613, 645 in letos 683 učencev. Vsak razred je imel leta 1878 le 54 učencev; leta 1879 uže 64, potem 72, 74, 77, 81 in letos celo 85 učencev; vsak oddelek leta 1878 le 39, leta 1879 uže 42, potem 44, 46, 43, 46 in 45 učencev.

Zadnje padanje je le navidezno, ker je

se šolal. Namenili so me za duhovenski stan, a jaz sem kazal malo veselja; zapustil sem šole ter se podal slikarstva se učiti. Odsel sem na tuje. Duša moja koprnela je po umetnosti in krstu sem si vstvarjal bodočnost. V slikarstvo sem hitro napredoval, ker sem delal z vztrajnostjo in imel sem tudi mnogo talenta, kakor so trdili učitelji. Učil sem se pri najboljših učiteljih. Marsikatera slika dobila je uže koj v prvih letih mojega učenja v razstavi prvo darilo. Moje ime se je razglasilo, slava mi je rasla. Vabile so me akademije k sebi, jaz pa sem odbijal vse te ponudbe, ker nisem hotel prodati svoje prostosti. Postal sem slaven, ime moje imenovalo se je med prvimi umetniki.

Čez deset let vrnil sem se zopet v vas domačo. Pomrli so mi bili uže roditelji, in meni zapustili so imenja, meni izgubljenemu sinu, kakor so dejali. Vaščani me niso več poznali, bil sem tujec med domačini, gledali so me od strani ter se me ogibali. Odločil sem se, le kratek čas ostati tu, dokler ne uredim zapuščine. Obiskaval sem tedaj vse kraje, kjer sem kot otrok letal, nabiral cvetice, lovil metulje ter nastavljal ob potoku lesene mline —

namreč narastlo število oddelkov od leta 1878 do 1884 iz 11 na 15.

Veliko važnejši je napredek učencev. Ž njim se prav za prav osvetljuje, ali in v koliki meri sploh je dosegla učilnica svoj glavni namen. Ne zdi se mi primerno, primerjati letošnje razmere z razmerami prejšnjih let ter delati na ta način kake konkluzije za napredek ali nazadek, ker je stvar odvisna dostikrat od slučajnih subjektivnih nazorov. Podati hočem le natančnejše letošnje razmere, kakeršne so. Pred vsem velja resnica, da se mora letošnji napredek imenovati vgoden.

Vgodna, bodisi uže dobra ali odlična, spričevala dobilo je letos 528 dijakov ali 77,6%, to je dobre tri četrtine vsega dijaštva. Padlo jih je, bodisi uže pogojno (ponavljavni izpit) ali brezpogojno (dvojka in trojka), 153 ali 22,4% vsega dijaštva. Odličnjakov je 70 ali 10,3%, prvi red jih ima 458 ali 67,3%, izpit iz jednega predmeta jih mora ponavljati čez dva meseca 85 ali 12,5%, to je na tanko osmi del, dvojko jih ima 37 ali 5,4%, trojko pa 31 ali 4,5%.

(Konec prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V moravskem deželnem zboru pričela se je danes debata o predlogu verifikacijskega odbora, naj se volitev grofa Schönborna v volilnem okraju Ogerski Hradiš ovrže. Ker česka stranka volitev energično brani, bode debata gotovo zelo živahna.

Mešana komisija, katera ima urediti ogersko-rumunsko mejo, svršila je te dni svoje delo v hunyadskem komitatu. Ob jednem se je rešil lanski mejni razpor ter se je konstatovalo, da je stražnica, katero so rumunski vojaki lani podrli, stala na avstro-ogerskem zemljišči.

Iz Budimpešte se poroča, da se finančni minister grof Szapary kmalu vrne s svojega dopusta, ter da se potem v ministerstvu precej začne razpravljanje o proračunu za leto 1885.

Včeraj smo uže poročali, da je hrvatska vlada poprijela stroga sredstva proti vseučiliščnim dijakom. Izpiti so ustavljeni in vršé se stroge preiskave. Vseučiliščni rektor branil se je voditi preiskave. Kakor brzojav poroča, ga je vlada vsled tega suspendirala od službe in plače. Najbrže se bode vseučilišče zaprlo.

Tuje dežele.

Druga seja londonske konference trajala je samo pol ure. Konstatovalo se je samo, da je sporazumljenje gledé angleških predlogov nemogoče. V prihodnji seji podpisal se bode najbrže samo protokol druge seje; potem pa se bode konferenca najbrže razšla, ne da bi bila dosegla kak uspeh.

dnevi otroški ponavljali so se mi v spominu. Zahajal sem tudi rad na pokopališče, na grob svojih roditeljev, molil sem za njih blago dušo, molil z vso gorečnostjo hvaležnega srca.

Pomladansk večer je bil. Lehni južni vetrovi igrali so si z listjem, da je skrivnostno šepetalo, kakor bi si pripovedovalo divne pravljice iz jutrovnih dežel. Ta večer zavl sem zopet na pokopališče, da molim za roditelje svoje. Tedaj pa sem ugledal na pokopališču ob mramornatem spomeniku slonečo žensko, objemala je mramornat križ. Jaz pa sem pristopil k nji ter dejal: „Mračno je uže, gospodičina; vas smem spremiti domov?“ Nič odgovora. Pristopil sem bliže, uvidel sem, da je omedlela, preobvladala jo je prevelika žalost, plakala je na grobu ljubljene svoje matere. Ko pa je prišla zopet k zavesti, spremil sem jo domov, spremil prav notri v grad — nje oča je bil graščak v bližini. Zahvalil se mi je za prijaznost ter me povabil, naj ga še večkrat obiščem. Olimpija — tako ji je bilo ime — pa je stala nepremakljivo na očetovi strani in še le tedaj, ko ji je oča dejal, naj se mi zahvali, uprla je v me mokre svoje oči, dejala ni nič. In kaka je bila Olimpija? Vzor

Kakor znano, poklicana je bila lani mednarodna tehnična komisija, katera bi imela rešiti vprašanje, je-li je poleg sueškega kanala potreben še jeden nov ali ne. Ta komisija svršila je te dni svoje študije ter izjavila, da ni potreba drugega kanala, kakor to zahtevajo Angleži, temveč naj se le razširi sedaj obstoječi kanal. Torej tudi gledé kanala doživeli so Angleži poraz.

Najnovejša poročila pobijajo včrt v padcu Kartuma in ujetji generala Gordona in avstrijskega konzula Hansala. Po teh poročilih odbil je Gordon srečno ustaški napad ter je čvrsto utaborjen v Kartumu.

Iz Tamatave na otoku Madagaskar se javlja angleškimi listom, da so se dogovori o miru med Francozi in tamošnjimi prebivalci po polnem razbili. Francozi zahtevajo protektorat nad onim delom otoka, ki leži na severu od 16° južne širine ter tri milijone frankov vojne odškodnine. Kraljica ondote države ni sprejela teh predlogov. Vsled tega se bode boj nadaljeval. Francoska vojska na Madagaskaru broji samo okolu 1000 mož. Kraljičina vojska ima dobro utrjene pozicije.

Dopisi.

Iz Cerknega na Tolminkem 22. julija. (Izv. dop.) Uže dolgo časa mirno in nepristransko opazujem vaše kranjske razmere, prebiram vse slovenske časnike od najstarejšega dnevnika do najmlajšega tednika in pretehtujem slovensko politiko na vse strani.

Dovolite mi tedaj, g. urednik, da povem tudi jaz kot nepristranski opazovalec svoje mnenje o vašem položaji. Iz vsega dosedanjega prepira v sosednji mi Kranjski uvidel sem jedno stvar, da hoče neka stranka na Kranjskem onemogočiti visokorodnega deželnega predsednika, g. barona Winklerja. In to početje se mi vidi pogubonosno ne le za vas Kranjce, nego tudi za ostale Slovence. Vidi se mi neodpušljivo nasprotovati možu, ki žrtvuje vse svoje moči državi in slovenskemu ljudstvu. Sem pridite v tolminske hribe, kranjski radikalci, ter povprašajte po Winklerjevih zaslugah! Uverjen sem, da potem obmolnete in porečete: „Ne delajmo več zaprek blagemu možu, ki je toliko storil za slovenski narod!“

Naši hribski kraji so bili zanemarjeni in zapuščeni, ko je leta 1867. postal Andrej Winkler glavar tolminskega okraja. Takrat nismo imeli razun državne ceste, ki pelje po soški dolini iz Gorice na Koroško nobene dobre ceste; na hrbtih smo morali prenašati blago iz raznih krajev.

Takrat nismo imeli šol, le duhovniki so za silo poučevali. Naše ljudstvo je bilo ubožno, nevedno. Našega novega glavarja prva skrb je bila, skrbeti za dobre ceste, za promet. Izmed mnogih cest, ki so se za njegovega glavarovanja sezidale, naj imenujem le dve

ženske lepote; z besedami opisati te lepote ni mogoče. Pa povem naj na kratko dalje! Obiskaval sem vsak dan bližnji grad, vedno sva bila z Olimpijo vkup. Ljubila sva se in nisva si prikrivala te ljubezni, graščak vendar ni vedel nič o tem. Vsak večer sedela sva v vrtu vkup pri tolmunu ter si prisezala večno zvestobo. To so bili dnevi prve ljubezni, dnevi veselja in sreče!

Nek večer pa sem dolgo čakal Olimpije pri tolmunu, mislil sem, da je ne bode, da je obolela. Naposled je vendar prišla. Pa kakšna je bila? Vsa blede, upadena, objokana. V solzah mi je razodela, da ji je oča odkril, da jo je zaročil z nekim laškim plemičem ter da naj se pripravi, da bode kmalu poroka, bogat je in plemenit. „Prodati me hoté, prodati, kakor se prodaje neumno živinče! Brani me!“ je ihtela. In Olimpija je pripovedovala, da je očetu povedala o najini ljubezni, da jo je pa pahnil od sebe, skoro da preklel in se zagrozil, da bode jedino tega plemiča soproga.

Naslednji večer pričakoval sem zastonj Olimpije ob tolmunu; zvedel pa sem, da je koj v jutro odpotoval z njo graščak, da se izvrši poroka z bogatim plemičem. Kam sta

glavni progi, jedna iz Tolmina po idrijski dolini do našega prijaznega Creknege, druga iz Tolmina po baški dolini do Podbrdga. In še v najnovejšem časi se poteguje visokorodni gospod baron Winkler za naše ceste. Kajti njegova zasluga je, da smo zdaj zvezani po lepi in trdni cesti s sosednjo Kranjsko. Zdaj se pripeljemo v 2 $\frac{1}{2}$ urah iz Crknege v Idrijo, med katerima krajema je vsakdanja poštna zveza. Kolike koristi je ta cesta za ves naš okraj, tega mi menda ni treba dokazovati. Nadejamo se in pričakujemo, da nas bode g. baron Winkler še nadalje podpiral, da bomo v kratkem še po jedni cesti zvezani z Kranjsko, namreč čez Poljane in Loko.

Koliko je storil naš priljubljeni glavar za slovensko uradovanje, to vemo mi, tolminski župani. Skliceval nas je v Tolmin ter poučeval, narekoval razne prošnje in obrazce, učil nas pravilno slovenščino pisati; za njegovega glavarovanja uradovali so vsi župani izključno slovenski. Za njim se je, žali Bog, marsikaj na slabše predrugačilo. Glavar Andrej Winkler je skrbel sploh za svoj okraj, kakor najboljši oče za svojo družino; zategadelj nam ostane v vednem spominu. Njegovo ime bode še zlatimi črkami zapisano v tolminski zgodovini. In takega moža proganjate na Kranjskem! Kaj ste imeli v njem, bodele videli, kader ga izgubite, česar vam pa nikakor ne privoščimo. Prihodnjič kaj več, če vam bode drago.

Z Dunaja 21. julija. (Izv. dop.) Poročalo se je v svet po brzjavu, da so tu v soboto umrle tri osebe za kolero. Nu, to ni istina, in se je tudi že javno dementiralo. To bili so navadni slučajji, kateri se ponavljajo vsako leto; druga leta ostali so brez pomena, a letos, ki se toliko govori in piše o kolero, se je koj hotelo vedeti, da je to kolera. Dne 17. t. m. zgrudil se je na ulici nek 35letni delavec; prenesli so ga v splošno bolnico, kjer je zvečer umrl. Isti dan doveli so tudi delavca k dr. Nothnaglu v klinični oddelek, bil je uže nezavesten in je tudi kmalu umrl. Tretji slučaj: Dne 18. julija zgrudil se je 45letni delavec pri delu, pri novih dvornih muzejih; prenesli so ga v splošno bolnico, kjer je tudi kmalu umrl. Pri vseh treh osebah nastopilo je močno bljevanje. Misli se je torej na kolero, in res so se vse reči, katere so bile v dotiki s temi bolniki, desinficirale. To je bilo prav! Vender je pozneje po prof. Hofmannu izvršena sekcija pokazala, da so te osebe umrle vsled mrtvouda ali insolačije. Torej kolere nimamo še in tudi se je ni bati, kajti tu vrše se skrbno varnostne naredbes. Take vesti iznajde bojazen pred kolero, katera bojazen pa je veliko hujše zlo nego kolera sama.

odpotovala, ni videl nihče. Ločila sva se, in brez slovesa! Mojega srca se je polastil obup, kakor blazen sem divjal okolo ter prosil nebes osvete — — —

Oča Bogdan je prenehal, zakril si obraz z rokama in tresel se je po vsem životu, „da, prosil sem nebes osvete — — — in sklenil sem poiskati Olimpijo, če bi moral iti tudi konec sveta. Obhodil sem vsa laška mesta — nikjer sledu. Naposled vender — našel sem jo v Rimu. Na Veliki petek videl sem jo v cerkvi sv. Petra. Molila je ob stranskem altari. Bila je že poročena. Izpoznala sva se. Povedala mi je stanovanje svoje, letovišče, ter dejala, da me bode zvečer pričakovala tam v vrtu pri slednjem paviljonu, saj je jedino le mene ljubila. Sešla sva se zvečer. Vem, da to ni bilo pošteno, a kedo je imel pravico, siliti jo, postati soproga možu, katerega ni ljubila. Prisegala sva si zopet večno zvestobo, delala načrte, kdaj bi se nudila prilika ubegniti iz tega kraja nesreče — — — tedaj pa počasi samokres in Olimpija pade mi mrtva v naročje. Nje lastni mož jo je ustrelil, meneč zadeti mene, kajti nekdo mu je ovdil najin shod. Jaz zapustil sem ta kraj, taval kakor

Razne vesti.

— (Poročila o letini.) Londonskim trgovcem poroča se iz Amerike, da bode letos tam prav dobra letina; pričakuje se, da se bode posebnega mnogo pšenice iz dežele poslali moglo. Iz Rusije poročajo listi, da je žito posebno v južnih gubernijah prav lepo ter da se povsod pričakuje obila žetev. V Rumuniji se bode po slednjih poročilih pridelalo mnogo pšenice in koruze, osebno v Mali Valahiji, a v Veliki Valahiji in v Moldavi bode uže slabjša žetev, ker je dolgotrajna suša mnogo škodovala. V onih krajih Ogerske, kjer se je zgodnja pšenica že požela, se hvali žetev. Rži pa ne bode dosti, ker je po slani in vročini mnogo trpela. Ovsal se bode srednje pridelalo. Ječmena so tam, kjer so uže želi, precej naželi. Turšica je v mnogih krajih v rasti zaostala, torej so tudi dozdanja poročila zeló različna. — V krajih, kjer se prideluje hmelj, se govori, da bode dosti pridelka, le na Angleškem je ta rastlina mnogo škode trpela v meseci juniji. — Iz poročil o žetvi v Cislajtanijski posnemamo naslednje: Govori se, da bode za rž srednja, za oves pa prav dobra letina. Pšenice se bode pridelalo le srednje in tudi ne najboljše vrste. Ječmena bode baje precej obilo, a ne bode posebno dobre vrste. Stročnega sadja bode se pridelalo precej, vender manjka na marsikateri rastlini cvetov. Hmelj kaže dobro. Krompir je lep, vender trpi v nekaterih krajih vsled preobile mokrine mnogo škode. Vino je sploh lepo cvelo. Sadje ni obetalo uže prej mnogo pridelka, a zdaj ga še prav silno mnogo odpada.

— (Živinska surovost.) Iz Berna se poroča: Mladega vlaškega Tirolca Pasqualinija, kateri je prodajal blago po hišah, pretepli so tu do mrtvega. Spri se je namreč prodajalec s kupcem za neznatno svotico pri kupu. Prišlo je več kmetov k temu prepiru, med temi tudi občinski podpredsednik. Mladega prodajalca vrgli so na tla, suvali ga in bili na nečuvnen način. Tako pretepenega, pobitega, krvavega vlekli so še v ječo, a tam ga vender obdržati niso mogli, preveč je bil slaboten. Prenesli so ga vender v bolnico, kjer je kmalu potem umrl. Listi poročajo, da je bil Pasqualini zeló delaven in priden mladenič in jedina podpora svoji materi in mlajšim sestram svojim. — Avstrijski poslanik storil je uže korake, da se zločinec kaznuje in se dá odškodnina družini Pasqualinijevi.

— (Skrben okrajni urad.) Iz Bavarske se poroča: Listi objavljajo kolero zadevajoč razglas, katerega je izdal okrajni urad in katerega razglasa član 5. se glasi: „Krstes res da zdaj še niso pripravljene, a skrbelo se je z vso natančnostjo, da so se mizarji oskrbeli zadostno z lesom.“ Torej tudi vse uže pripravljeno, le kolero še pričakujejo. Morda bomo v kratkem čitali inserat, da bavarski mizarji svoje krste kot „posebno zdrave“ občinstvu v nakupovanje priporočajo.

— (Čez 19 let!) V Toniji vršil se je pred 19 leti grozen umor; vsa okolica je tedaj govorila

izgubljen okolo po raznih mestih, srce postalo mi je razvalina — — — Take so svetne radosti. Tu notri pa je mir! — Zdaj si čul. Če si močan, hodi sam svojo pot, če si pa slaboten, vzemi si podporo! In če te ne zadovoljuje svet, upaj boljšega življenja po smrti!“

Tako končal je oča Bogdan. V očeh lesketala se mu je solza. Obrnil se je proti vratom odhajajoč. Pri vratih vender se še vstavi:

„Čul si o svetnih radostih, brat Sava! Kaj hočeš storiti: Ostaneš ali odideš?“

„Pomislil si bodem, častiti oča Bogdan!“ dejal sem.

Oča Bogdan je odšel. Od tedaj nisem več govoril z njim o njegovem življenji.

* * *

Dve leti potem našli so očeta Bogdana klečečega pred razpelom v celici mrtvega. V zapuščini njegovi bila je slika, slika izredno lepe ženske in pod sliko to stalo je zapisano ime: Olimpija.

o tem umoru, a zločinec ostal je po polnem neznan. Zdaj, čez 19 let, se je odkrila tajnost. Prebivalec Richter v Toniji živel je tedaj s svojo ženo v nesrečnem zakonu. Žena skušala se je iznebiti svojega moža; nagovarjala je lastnega sina, naj bi očeta spravil s pota. Sin se je dal pregovoriti, izposodil si je pri sosedu puško ter plačal 4 marke najemščine; s tem morilnim orožjem čakal je zavratno očeta svojega ter ga ustrelil. Sosed, kateri je posodil puško, odšel je koj po tem dogodku v Rusijo in tako je ves dogodek ostal zavit in zakrit. Pred kratkim pa se je zopet vrnil sosed iz Rusije in on je ovdil dogodek. Zaprl si ženo, sina in sosedu; sin izpovedal je odkrito o zločinu.

— (Železnice v Kitajski.) Cesarska kitajska vlada sklenila je imeniten sklep — odločila se je za železnice. Cesarica je uže naročila vrhovnim uradom, da ji predložijo črteže, in podkralj Li-Hung-Chang in drugi stavili so uže pismo predloge, kateri se bodo koj izveli, ko se razmere s Francijo poravnajo. Li-Hung-Chang meni, naj bi se za gradnjo železnic ne klicali tujei v deželo, marveč naj bi Kitajska sama vse to oskrbela, kajti vlada neče Evropejcem dati koncesij. To vprašanje se misli tako rešiti, da se ustanovi poseben železniški urad, kateremu bi se izročilo vse finančno, tehnično in vršeno poslovanje.

Domače stvari.

— (Deželnega glavarja gosp. grofa Thurna) izvolila je občina Grad (Bled) častnim občanom. Včeraj izročila je deputacija grajske občine častnemu občanu diplom. V deputaciji so bili gospodje župan Anton Wester, občinska svetovalca Fran Vovk in Ivan Mallner in čast. gosp. dekan Razboršek.

— (Konfiskacija.) V svojem včerajšnjem poročilu o zadnji seji mestnega odbora smo prav na kratko omenili interpelacijo g. dr. Zarnika in županov odgovor. Bili smo uverjeni, da je na vsak način treba prej počakati izid preiskave, katera se ravno vrši v tej zadevi. „Slov. Narod“ je bil drugačnega mnenja, tedaj je kompetentno oblastvo zaplenilo včerajšnjo številko tega dnevnika zaradi poročila o Zarnikovi interpelaciji.

— (Učenci orgljarske šole) imeli bodo jutri ob 9. uri izkušnje; v soboto bode ob 7. uri slovesna maša pri franciskanih. Učencev je bilo v tem letu vseh skup 14, a šest jih bode delalo sleduje izpite ter bodo potem izstopili.

— (Jurčičevih zbranih spisov) izšel je ravnokar III. zvezek. Pripovedni spisi. Vsebinska temu zvezku je naslednja: „Domen“. — „Jurij Kobila“. — „Dva prijatelja“. — „Vrban Smukova ženitev“. — „Golida“. — „Kozlovska sodba v Višnji Gori“. Cena zvezku je 70 kr. Vezan v vkusno izdelane platnice, z vtisneno zlato podobo Jurčičevo pa velja 1 gld. 20 kr.

— (Izgubila) se je lepa, zlata broša na poti proti Tivoliju. Kdor jo je našel, naj jo blagovoli oddati na policiji.

— (Prijava) je policija hlapca Janeza Kosmača, kateri je pri g. Aviju na Dunajski cesti drugemu hlapcu ukradel 40 gld. in jo potem popihal. Izročila ga je policija sodniji.

— (Tatvine.) Policija je včeraj zaprla in izročila c. kr. okrajni sodniji hlapca Antona Garbeisa, kateri je vozil s kolodvora v tabačno fabriko tabak in med potjo ukradel iz tabačnih bal več tabaka. — V Vodmatu so predvčerajšnjem s poda nekemu posestniku deset mernikov ječmena in tri do štiri cente slame odnesli neznani tatovi.

— (Novomeške gimnazije vodja J. Fischer) priobčuje: *Programm des k. k. Ober-gymnasiums in Rudolfsuert für das Schuljahr 1883/84*, obsegajoč 64 strani, katerih prvo polovico pa polni spis prof. Fr. Breznika z naslovom: *Erziehung und Unterricht bei den Römern zur Zeit der Könige und des Freistaates*. Druga polovica pa obsega *Schulnachrichten*, iz katerih posnamemo, da je na tej gimnaziji poučevalo 13 profesorjev in štiri drugi učenci, med njimi štiri oo. franciskani. Slovensčino poučevali so gg. R. Nachtigall v V. razredu, Fr. Breznik v VI., J.

Polanec v VII. in o. Hrovat v VIII. razredu. Učni jezik bila je v I. in II. razredu slovenščina za vse predmete razen nemščine, v III. razredu pa za vse predmete razen nemščine in grščine; v IV. razredu bila je nemščina učni jezik razen nemščine in deloma latinščine; na razredih gorenje gimnazije pa se je poučevalo vse v nemščini razen slovenščine. Lansko leto prestalo je izpit zrelosti pet osemšolcev. — Učencev je bilo na to gimnazijo sprejetih 145, koncem leta ostalo jih je 132 (memo 158 lanskega leta), izmed teh je odlikovanih 8, dobro izvršilo je 88 učencev, 10 jih ima ponavljati izpit iz posameznih predmetov, 25 pa jih je dovršilo šole s slabim uspehom. Po domovinstvu bilo je 22 učencev Novomeščanov, 104 so bili Kranjci od drugod, 5 pa je bilo vnanjih; po narodnosti bilo je 123 učencev Slovencev, 8 Nemcev, 1 Hrvat; po veri so vsi katoličani razen enega pravoslavnega. V programu je ena tiskovna pomota na strani 50., vrsti 28., zelo neprijetna, ker pripisuje ponavljanje izpita zrelosti nekemu abiturijentu, kateremu ni bilo treba nič ponavljati.

— (Č. g. Davorin Trstenjak,) župnik v Starem Trgu pri Slov. Gradci, praznoval boče dne 28. t. m. štiridesetletnico svojega svečeništva. Jubilaru kličemo iz dna srca: Na mnogaja leta!

— (Slovensko čebelarstvo društvo) ima svoj občni zbor dne 30. t. m. ob 10. uri dopoldne v dvorani katol. društva v Ljubljani na Starem trgu.

— (Dr. Vekoslav Gorenjec †) zdravnik v Petrinji, porojen v Št. Rupertu na Dolenjskem, umrl je dne 17. t. m. v 39. letu svoje dobe. Bil je zelo nadarjen in izvrsten zdravnik. Blag mu spomin!

— (Živinske bolezni) v Kranjski. Prasiči bolehalo za perečim ognjem v Studenčiči in Gorenji Dobravi v okraji radovljskem; konji imajo srab v Kalcah v okraji krškem.

— (Vsled solnčarice umrla) je dne 18. t. m. 60letna Margareta Fink iz Kočevja; delala je dne 17. t. m. na polji ter nenadno se zgrudila, drugi dan pa umrla.

— (Strela udarila) je dne 20. t. m. o 1/2 10. uri dopoldne v zvonik župne cerkve v Dolenji Idriji. Strela provzročila je mnogo škode. Ljudi tedaj ni bilo v cerkvi razen jedne ženske; ta pala je omotena na tla; zdaj leži še, a nevarnosti življenju ni.

— (Iz Žirov) se nam poroča v 20. dan t. m.: Dne 16. t. m. popoldne izginil je 7 1/2 letni kajzarski sin Fran Fröhlich iz Goveka iz hiše svojih roditeljev; videli so ga ta dan ob 2. uri popoldne še v kraji Ledinice. Deček vrnil se ta dan ni domov; še le dne 18. t. m. ob 4. uri zjutraj šla je njegova mati iskati ga v Ledinice in v okolico in res ga je našla blizu 40 korakov od hiše na njivi, med pšenico na hrbtu ležečega, a bil je uže mrtev. Kaj je bilo vzrok smrti, se ne vé; ogledalec mrličev zapisal je dečaku na prsih in med očmi črne proge, zaradi tega se je to naznanilo sodniji v Idriji.

— (Cerkveni rop.) Iz Idrije se poroča: Dne 21. t. m. ob 1/2 6. uri popoldne opazili sta dve Idriječanki, da je sumiv človek podal se v cerkev. To poročili sta cerkovniku; ta šel je v cerkev in ugledal tujca, kateri je z limanico iz cerkvenega nabiralnika pobiral denar. Cerkovnik prijel je tujca in poklicati velel žandarmerijo, katera je zločinca dela pod ključ. Zločinca pokazal je delavsko knjižico, iz katere se razvida, da se imenuje France Rozman, rojen in dobojin v Bohinjsko Bistrico (okraj radovljski). Pri cerkvenem nabiralniku našli so še dve limanici in mehur lima. Pri Rozmanu dobili so 23 kr., katere je najbrže uže izvabil iz cerkvenega nabiralnika, kajti nekaterih držal se je še lim. Tat je bil gotovo nekoliko poučen o tukajšnjih razmerah, da si je ravno ta nabiralnik izbral; kajti v ta nabiralnik pride na leto okolo 70 do 80 gld., kateri pa se še le koncem leta ven vzmó; da niso opazili tatu, prisvojil bi si bil večjo svoto. Zdej premišlja o svojem nesrečnem rokovalju z limanicami v temnih prostorih okrajne sodnije.

— (Popihala) sta jo včeraj iz Celja z mešanim vlakom dva 12letna fantiča ter hotela preko Trsta jo vsekati proti Ameriki. A policija je fantiča, katera sta najbrže zbežala zaradi slabih šol-

skih spriceval, uže v Ljubljani lovila; ujeli pa so tička še le v Logatec ter ju poslali brez poštnega povzetja nazaj v Celje. Roditelji imeli bodo gotovo veliko dopadajenje nad izgubljenimi a zopet najdenimi nadbudnimi mladici.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Zagreb, 23. julija. Rektor Lorković je bil suspendiran, ker se je branil pričeti preiskavo proti dijakom; zdaj se je naložilo preiskavanje Hervoiču.

Forio, 23. julija. Ob 12. uri 10 minut bil je na otoku Ischia močan potres; provzročil je mnogo strahu, škode ni napravil.

Pariz, 23. julija. Denašnji dan je umrlo v Toulonu 17 oseb, v Marseillu 8 oseb za kolero. Italija je podaljšala karanteno proti francoskim in švicarskim deželnim provenijencijam za sedem dni.

Toulon, 23. julija, ob 10. uri dopoldne. Od včeraj zvečer umrlo je tukaj 15 oseb, v Marseillu 30 oseb za kolero.

Bruselj, 23. julija. Vlada je predložila zbornici nov naučni zakon, kakor tudi zahtevo kredita, da se zopet uvedejo diplomatske zveze s kurijo.

London, 23. julija. Kakor se čuje, bode konferenca imela prihodnjo sejo v četrtek.

London, 23. julija. Po poročilu iz Corune sta se včeraj španski poštni parobrod „Gijon“ in angleški parnik „Laxham“ zadela. Oba sta se pogreznila. Španski parnik „Santo Domingo“ pripeljal je 45 popotnikov od „Gijona“ in 11 oseb od „Laxhama“ v Coruno.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 24. julija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.85
„ „ „ srebri	81.65
Zlata renta	103.30
5% avstr. renta	96.—
Delnice narodne banke	857.—
Kreditne delnice	303.80
London 10 lir sterling	121.75
20 frankovec	9.67
Cekini c. kr.	5.75
100 drž. mark	59.55

Uradni glasnik

z dne 24. julija.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodniji škofjeloški za katastersko občino Dražgoše; poizvedbe v dan 10. avgusta t. l.

Pod oskrbnitvom: Mestna deleg. okr. sodnija ljubljanska proglašja Andreja Dolencja iz Dravelj zapravljivcem, jednako Janeza Kocijančiča iz Sostrega. Prvemu se je postavil za oskrbnika Janez Florijančič iz Dravelj a slednjemu Janez Sivec iz Sostrega št. 12.

Licitacije: C. kr. okr. šolski svet v Črnomlju razpisuje ponudbeno dražbo na gradnjo novega šolskega poslopja v Dobličah v dan 21. avgusta t. l. ob 10. uri dopol. v Dobličah. Dražbene cene: a) Mojstrovstva 3239 gld. 66 kr.; b) materialije 1468 gld. 52 kr.; c) ročno delo in dovoz 1437 gld. 66 kr. — Vadij znaša 10% dražbene cene v gotovini, ali pa v hranilniških knjižicah.

Eks. javne dražbe: V Ljubljani graščina Lichtenberg (41450 gld.) dne 1. septembra, 6. oktobra in 3. novembra. — V Mokronogu zemljišča Ign. Repovža iz Kamenice (415 gld., 320 gld., 110 in 150 gld.) dne 20. avgusta; zemljišče Lovr. Petelina iz Stare Vasi (190 gld.) dne 27. avgusta, 8. oktobra in 12. novembra. — V Bistrici zemljišče Blaža Vičiča (850 gld.) dne 22. avgusta, 26. septembra in 31. oktobra. — V Škofji Loki posestvo Jan. Marna iz Gorenje Vasi pri Retečah (3100 gld.) dne 22. avgusta, 23. septembra in 22. oktobra. — V Trzici posestvo Simona Kuharja iz Gorenjih Dupelj (1895 gld.) dne 20. avgusta, 20. septembra in 21. oktobra. — V Vel. Laščah posestvo Marije Žnidaršič z Ceste (1835 gld.) dne 25. avgusta, 25. septembra in 25. oktobra; zemljišče Mihe Tomšiča iz Male Vasi (120 gld.) dne 23. avgusta, 25. septembra in 25. oktobra. — V Trebnjem posestvo Jan. Dermelja z Pečice (2540 gld.) dne 26. avgusta, 27. septembra in 28. oktobra. — V Krškem zemljišča Jan. Likarja iz Krškega (1301 gld. 50 kr.) dne 23. avgusta, 20. septembra in 22. oktobra.

Tuji.

Dne 22. julija.

Pri Maliči: Vebesz, Koelbl, Plank in Pollak, potovalci, in Hönigman, jurist, z Dunaja. — Dimmer, trgovec, z rodbino, iz Trsta.

Pri Slonu: Wüster, fabrikant, iz Porenske Pruske. — pl. Podhagsky, inženér, z Dunaja. — Dr. Luccardelli, advokat, iz Trijenta. — Blagne, graščinski upravnik, iz Rakovnika.

Pri Tavčarji: Brodbeck, arhitekt, iz Reke. — Herbach, zasebnik, iz Diuchrima. — Simonič, kr. carinar, iz Baga.

Pri Južnem kolodvoru: Zanetti, trgovec, iz Trijenta. — Dr. de Favento in dr. Frapporti, advokat, iz Gorice. — Sirc, zasebnik, iz Reke. — Preisseecker, dijak, iz Celja. — Kohlberger in Lipp, dijaka, iz Gradca. Pri Avstr. carji: Moser, kaplan, z Dunaja. — Sirnik, župnik, iz Gradca. — Böhm s soprogo iz St. Jurija. — Sterbenz s soprogo iz Železnikov.

Tržne cene.

V Ljubljani 23. julija: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 57 kr., domače 7 gld. 96 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 69 kr.; proso 6 gld. 34 kr.; turšica 5 gld. 60 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. — kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld. — kr., fižol 9 gld. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 80 kr., špeh po 60 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 50 kr., svinjina 68 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 42 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 60 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 20 kr.; mehkih 4 gld. 80 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (na skladišču), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
23. julija	7. zjutraj	740.60	+14.2	vzh. sl.	js.	0.00
	2. pop.	739.40	+23.6	jzpd. sl.	obl.	
	9. zvečer	739.18	+19.0	bzv.		

Prodajalnica v najem.

Zaradi premene stanu dá se v Črnomlju na Dolenjskem

prodajalnica s špecerijskim in mešanim blagom

za delj časa v najem. Prodajalnica je prostorna in na glavnem trgu, na zelo ugodnem prostoru. Oddá se prodajalnica z vsem blagom vred, ali pa le s potrebno opravo. Najemščina za prodajalnico in stanovanje znaša 300 gld. na leto. Natančnejše najemne pogodbe za prodajalnico z blagom vred ali le s potrebno opravo, in koliko se speča na leto, zvé se pri uredništvu „Ljublj. Lista.“ (64) 3—2

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova

knjigarna v Ljubljani.

Zaloga najboljših

mineralnih vodà

v

lekarni Piccoli

„pri angelju“

Ljubljana, Dunajska cesta.